

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”

La
Abonament lunar

pentru

Martie st. veche

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”

Bun pretest.

(*) Chestia colonisărilor a fost adusă earăși în vorbă săptămăna trecută în dietă. Se discuta bugetul ministerului de agricultură și căpiva deputați, îngrijați de soarta „națiunii” au revenit și asupra chestiei de colonizare. Între alții a vorbit baronul Feilitzsch și luând la critică programul agrar al lui Darányi, a zis că colonizarea singură nu e suficientă pentru rezolvarea chestiei naționalităților. Un alt deputat, Kristóffy, a vorbit și el despre colonisări și a constatat, că o „politică corectă de parcelare și colonizare este arma cea mai puternică a luptelor noastre politice”.

Răspunzând ministrul Darányi la deputații, cari au luat cuvântul la desbaterea bugetului, între altele a declarat, că va prezenta dietei un proiect de lege despre colonizare, în care — a zis Darányi — trebuie să se ție cont de punctul de vedere al statului și colonizarea din partea statului trebuie să se facă în măsură mai mare, ca până aci.

Dela faimoasa anchetă de colonizare nu s'a mai discutat chestia aceasta în publicitate. Acum, prin rostul competent al lui Darányi aflăm, că munca se continuă și că nu peste mult trebuie să ne așteptăm la o acțiune de colonizare în stil mai mare.

Este știut, că Maghiarii în chestia de colonizare au luat exemplul de Prusia și astfel nu avem să ne mirăm dacă acțiunea Maghiarilor pare a fi o copie a acțiunii prusace pe acest teren. De câte-ori li-s'a imputat Maghiarilor, că acțiunea de colonizare este nejustă, și în privința politică imorală, ei s'au provocat și se provoacă la Prusii — zic ei — sunt un popor cult și dacă acest popor pune la cale o astfel de acțiune, noi Maghiarii suntem în drept să facem și noi acest lucru.

Și în adevăr, că ambele acțiuni pe acest teren seamănă ca un ou cu altou. În realitate raporturile noastre nu se potrivesc cu cele din Prusia, dar Maghiarii, prin o ingenioasă fantasmă le aduc în deplină consonanță cu ele. Prusia în adevăr este un stat național, în care Polonia formează o minoritate, disparentă. La noi lucrul e invers, Maghiarii sunt în minoritate față de totalitatea locuitorilor, dar aceasta nu împedecă pe fiii lui Árpád a declara Ungaria de stat național maghiar, de o Maghiarie. Ear' ajunși aci, și având pe mână și pâinea și cuțitul, își permit a face ceea-ce fac Germanii.

Zilele aceste li-s'a dat Maghiarilor din partea Prusilor un nou indemn de a persista pe calea apucată. În decursul desbaterei bugetului de colonizare, deputatul Eynatten a spus-o clar, că legea de colonizare nu stă în conformitate nici cu dreptul, nici cu echitatea și că acțiunea aceasta produce mare nemulțumire între Poloni.

Ministrul de finanțe, Miquel, a fost gata cu răspunsul, care a culminat în următoarea declarație:

„Nu vom să estirpăm pe Poloni, dar până-când nu înceată atacurile lor, contra germanismului, până atunci un stat național cum e Prusia, nu-și poate schimba finuta sa în privința acestora.”

Și știți în ce constă atacurile Polonilor? În aceea, că nu voesc să se germanizeze, că țin la limba și legea lor.

Eată un pretest bun de a se scusa o acțiune păcătoasă și nedemnă. Stăpânitorii nostri pot lua de nou exemplul și un nou indemn din cele rostite de ministrul Miquel. Ei de nenumărate-ori ne-au declarat de „trădători de patrie”, dându-ne acest epitet din singura cauză, că nu ne maghiarisăm, că ținem strins la limba și legea noastră. Când Darányi își va prezenta proiectul în dietă, poate să se folosească de argumentul ministrului Miquel. Va motiva necesitatea continuării în măsură mai mare a colonisărilor cu aceea, că trebuie să se așeze elementele patriotice printre noi, reii patrioți și va declara la rîndul său, că Maghiarii n'au de gând să se maghiarizeze.

Preteste s'au găsit și se vor găsi totdeauna pentru a scusa în fața lumii ori-ce faptă și ori-ce acțiune infamă și mișelească.

Sibiu, 20 Martie n.

Delegațiunile. Alegerea delegațiunilor se face în Austria după firi. Pentru Bucovina a fost ales de astădată dl Dr. George Popovici, ca delegat, ear' deputatul Dr. B. Straucher, substituit.

Maghiarisarea numelor. S'a dat publicității statistica maghiarisărilor de nume din anul trecut, care față cu rezultatele anului premergător, arată o pierdere de cincizeci de procente, — ca să vorbim în cifre, — din „entusiasmul” de a-și părăsi vechiul nume și a îmbrăca altul, patriotic. Se vede deci că presiunile de sus au mai încetat față cu bieții funcționari de stat de „buze nemaghiare”, cum se zice, cari sub guvernele de mai înainte erau puși în fața alternativei, sau să-și maghiarizeze numele, sau să renunțe la „pâinea ce li-o dă statul unguresc”. Cu toate acestea, boala maghiarisării de nume grasează încă în măsură destul de mare, pentru-că și în anul trecut s'au întemplat 3240 de maghiarisări de nume, față cu 6722 din anul premergător. E de prisos a spune, că cei mai mulți dintre noii Maghiari sunt din neamul lui Israel.

Din Austria. Prorogarea oficială a reichsrath-ului va urma abia în decursul săptămănei acesteia. Unele gazele bine informate vreau să știe, că redeschiderea reichsrath-ului se va face la 5 Maiu, când guvernul va păși în fața parlamentului în formațiune nouă, reconstruit și întărit cu noue puteri. Lucrul este a se înfelege așa, că în vacanțele de două luni, guvernul își va da toate silințele să aducă pe Cehi la înfelegere cu Germanii, și în cas că-i va succede planul, guvernul va fi compus conform noiei majorități parlamentare, pe care se va sprijini în viitor.

Demonstrațiunile în România. Demonstrațiunile continuă în București, pe tema Hallier. Cine e Hallier? Hallier a primit esecutarea lucrărilor dela Constanța, cari costau pe statul român multe milioane. Hallier însă nu s'a ținut de planuri și de contract, ci a făcut lucru prost la Constanța, la malul mării. Pentru aceasta a fost dat în judecată. Improcesutul a esoperat însă, ca afacerea să nu fie supusă aprecierii judecătorei române, ci a unui juriu internațional. Guvernul român s'a învoit. Opoziția a început însă pe tema aceasta o agitație puternică în contra guvernului, agitație care a provocat ciocniri cu poliția și încăierări de stradă. De câteva zile se aranjează, pe strădele Bucureștilor, continue manifestațiuni, ostile guvernului. Alaltăieri manifestațiuni s'au ciocnit cu un grup de contramanifestanți, s'au încăierat la bătaie și s'aumăscărit reciproc. S'au făcut mai multe arestări.

Széll și alegerile.

„Politik” din Praga se ocupă cu situația politică din Ungaria și face constatarea, că prim-ministrul Széll nu e numai urmașul lui Bánffy, ci e și antecesorul viitorului său urmaș: Apponyi. Dar' pentru a netezi calea pe seama contelui Apponyi, se cer alegeri nouă, pe cari le reclamă măreș adicții lui Apponyi. Széll se teme însă să facă alegerile; pentru-că deși până acuma toate alegerile au eșit în Ungaria în favorul guvernului, de astădată se poate întempla ca Maghiarii să rupă cu „trecurul tradițional” și să lase guvernul în minoritate. Se știe adecă foarte bine, că bănfyștii sînt în contra lui Széll, și că bănfyștii sînt destul de tari în parlament, dar' cu mult mai tari în afară de parlament, în comitate. Și fiindcă alegerile dietale le fac funcționarii comitatelor, învingerea bănfyștilor la alegeri e sigură. Și de aceea Széll se teme să facă alegerile. Așa concludă „Politik”. Noi adaugem, că eventuala învingere a bănfyștilor la eventualele alegeri, s'ar pută mulțumi în prima linie „cassei electorale” pe care Bánffy a fost destul de precaut a nu o preda lui Széll.

Peregrinii maghiari.

„Unirea” din Blaj se ocupă în numărul ultimei la primul loc cu peregrinajul Maghiarilor gr-eat. făcut la Roma în scopul stoarcerii limbii maghiare ca limbă liturgică, — și face acestui fiasco următoarele aprecieri:

„Sfântul scaun li-a dat răspunsul cuvenit. Nici nu i-a ascultat. I-a primit ca pe fii ai bisericii, veniți a depune omajul lor înaintea scaunului fericitului apostol Petru, dar' i-a refușat, ca pe deputați veniți a cere limba maghiară ca limbă liturgică. Un lucru totuși e de remarcă în ținuta sfântului scaun. Anume asprimea, cu care i-a tratat pe „peregrinii liturgiei maghiare”. Cine cunoaște dragostea, cu care sfântul scaun primește pe toți fiii bisericii de pe toată suprafața pământului, acela de sigur va rămâne încrămenit, văzând procedura sfântului scaun.

„Mai întâiu, nu i-a primit în audiență separată pe „peregrinii liturgiei maghiare”. În locul al doilea a șters din vorbirea episcopului Vályi partea referitoare la liturgia maghiară. În locul al treilea a oprit peste tot ținerea vorbirei de acasă pregătită a episcopului Vályi și l'a îndrumat la ținerea unei scurte cuvântări convenționale și de șablon. În locul al patrulea l'a întrerupt pe episcopul Vályi în mijlocul vorbirei, când acesta în butul oprelștei a amintit de liturgia maghiară.

„Ce a putut fi cauza la o asemenea asprime întru adevăr ne mai pomentează? Răspunsul nu va fi greu de aflat. Eată-l: Comitetul regnicolar din Ungaria acum de o multime de ani tot vexează pe sfântul scaun, să concedă limba liturgică maghiară pe seama greco-catolicilor maghiari, — cari acum sînt la 200.000, — că altcum acestia se fac reformați, neuniți, scl. Ca să dovedească sfântului scaun adevărul afirmațiunilor lor, de ani de zile adună la subscieri „greco-catolice maghiare” și de ani de zile adună „peregrini greco-catolici maghiari”, pe cari se-i prezente Sfintiei Sale drept dovadă viuă. Și la urmă ce se vezi? Eată se prezintă în Roma înaintea sfântului părinte 480 ruteni greco-catolici din Ungaria, conduși de episcopii ruteni greco-catolici dela Eperjes și Muncaciul!

„Ei bine! se va fi întrebat sfântul scaun, acestia sînt Maghiarii greco-catolici? Ori doar' cred Rutenii, că la Roma nici atăta nu știu, că Rutenii și Maghiarii nu e tot una?”

Eată dar' pentru-ce a fost indignat sfântul părinte. I-a prins cu minciuna pe „greco-catolicii maghiari”, adecă s'a convins, că nici nu există greco-catolici maghiari, ci că există greco-catolici ruteni, cari pentru un os de ros sînt gata a se lăpăda de neamul lor și legea lor.

„Să nu se fi indignat sfântul scaun la o asemenea spectacol? S'a indignat și a dat esprimea indignărei sale pe față. Pe episcopul Vályi, care în butul

oprelștei a insistat a vorbi de liturgia maghiară, în mijlocul vorbirei, în prezența alor 2000 peregrini veniți din toată lumea, l'a adus la tăcere. Bine li-s'a întemplat. Au prânzit cu minciuna. De cină însă n'au căpătat. Plata renegațiilor — dispreful.”

Colonizarea Bucovinei.

S'au conjurat toți în contra elementului românesc. Vreau să-l slăbească pretutindenea. În Ungaria ca și în Bucovina. În Macedonia ca și în Basarabia. Pretutindenea li iucuse cu străini, în scopul ca să-l desnaționalizeze. Dar' geniul seu nu-l lasă să piară. Toate încercările de a-l nimici au rămas în trecut și vor rămâne și în viitor zadarnice. De prisos vor fi deci și nouele încercări, ce e vorba că se vor face în Bucovina, pentru a coloniza Rutenii printre Români. Faptul în sine e însă destul de grav pentru a ne ocupa cu el. Eată ce i-se scrie din Cernăuți în chestia aceasta ziarului „România Jună” din București:

„La inițiativa consilierului guvernial Fekete de Bélafalva, care voeste să imiteze pe conaționali sei maghiari din Ungaria, se intenționează o colonizare sistematică a districtelor românești din Bucovina cu — Rutenii. Aceasta, dacă s'ar realiza, ar însemna sfîrșitul naționalității române din țeara noastră.

Sub pretest de a împedeca emigrările din Bucovina, s'a întrunit sub seutul guvernului o comisiune compusă din dușmanii cei mai pronunțați ai neamului nostru: preșidenți sunt Bourguignon și Fekete, apoi au fost invitați căpitanul districtual Würfel, dintre deputați numai cei Ruteni, în frunte cu dl Coco Wassilko și dl Stefanowicz.

E semnificativ că dl Popovici, ales de 6 districte rurale nu a fost poștit.

Comista n'a încheiat lucrările; concludurile se țin secrete, însă ceea-ce ne povestește oficioasa „Czernowitzer Zeitung” despre rezultatul primei ședințe, este destul de lămurit. S'a hotărît de a ajuta poporul săracit „din nordul țerei” (va să zică partea unde locuiesc Rutenii), așezându-i pe parcela fondului religionar (care are latifundiile sale în districtele curat românești). Cu alte cuvinte: pe moștile dăruite odinioară mănăstirilor de strămoșii nostri Români și în mijlocul districtelor noastre românești, se vor așeza colonii din plebea ruteană de peste Prut și din Vojnița.

Aceasta înseamnă lovitura de moarte pentru poporul nostru. Căci cine cunoaște înclinarea țărânilor noastre pentru rutenisare, poate fi sigur că în așa un cas întregul popor românesc va perde în scurt timp limba și naționalitatea.

Dar' chestia are și o importanță economică. Cu așezarea unei droaie de Ruși în comunele noastre din munții românești, acești Ruși vor avea vot decisiv în afacerile comunale, cu ajutorul altor străini, țărânilor române va fi majoritatea și administrarea aversei comunale va trece la Ruși. Poporul nostru din munții Cămpulungului, a Homorului și a Rădăușului, care și acum n'are abia de ajuns cu toloacele (pășunile) comunale, va trebui apoi să le împărțească cu Rușii venetici și nu va mai avea unde să pască măcar un cărlan. Pădurile comunale și celelate averse toate vor trebui să se împărțească cu veneticii Ruși.

Putem noi suferi așa ceva?!

Guvernul în frunte cu dl ministru-președinte Körber nici nu a prea cugețat poate, ce urmări va avea așa un atentat asupra țărânilor românești.

Dacă într'adevăr s'ar încerca, apoi il asigurăm, că la primul esperiment de acest fel, guvernul are să vadă niște lucruri despre care astăzi nici nu visează.

Poporul nostru este foarte răbdător, — dar' când e vorba a-i răpi pământul moștenit, atunci va pricepe și el primejdia și se va apăra cum se cade.

Să nu cuteze deci dl Fekete să provoace niște stări, pentru cari d-sa cu greu va primi responsabilitatea.

Atragem deocamdată atenția deputaților nostri asupra acestei chestii de viață.

Așa scrie „România Jună” în o chestie cu care va trebui să ne mai ocupăm.

Bucovina — țeară românească.

(Urmare și fine)

Vorbirea dlui Hurmuzachi.

Înaltă cameră!

Dl dep. Nicolae cav. de Wassilko a susținut în discursul seu unele aserțiuni, pe cari absolut nu le pot trece cu vederea. Dl Wassilko între altele a zis: „Aceste rătăcirii sînt cauza că atunci deja se credea că Bucovina este o țeară românească, și sigur că jumătate din membrii ai acestei case, cred astăzi încă că Bucovina este o țeară românească, că în majoritatea ei este locuită de Români și că Românii au acolo un drept mai mare. Aceasta nu este adevărat. Bucovina după desvoltarea sa istorică este o țeară slavă și Bucovina trebuie să rămână o țeară slavă.”

Față cu aceste rectific factice, că Bucovina din trecut deja de istoricii cei mai recunoscuți a fost ținută de o țeară română și că aserțiunile greșite cari le sustine dl Wassilko sînt a se ascrie numai ignoranței sale în istoria adevărată a țerei. (Dep. Wassilko: De unde ai adunat d-ta cunoștințele d-tale?) Rog a nu mă întrerupe. Voesc, dlor, să vă servesc numai cu o mică dovadă, anume din rapoartele lunare ale comisiunei statistice centrale din anul 1874, în care președintele de atunci al acelei comisiuni, cunoscutul înveșat Dr. Adolf Ficker într'un tractat despre Bucovina induce și următoarele (ceștește): „Și împăratul Francisc I. a garantat la anul 1826 organizațiunile particulare isvorite din constituțiunea și praxa moldovenească a acestei țeri etc.” Din aceasta reiese clar că această țeară, care a aparținut înainte vremii Moldovei, a fost considerată de o țeară românească și de guvernul austriac.

Dl dep. cav. de Wassilko afirmă mai departe „că ei — adecă Românii — se nu dea țerei un caracter pe care țeara în urma desvoltării sale istorice și a referințelor actuale nici-când nu-l are și nici nu-l poate avea. Rectifico deci factic că aceasta nu este adevărat.

Mai departe afirmă dep. cav. de Wassilko că membrul „clubului român”, venerabilitatea sa dl Zurkanowicz acum se numește Turcan. Rectifico de fact că numele dlui dep. Turcan din vechime a fost „Turcan” și că și astăzi în comuna Vilancea se află rude de ale acestui domn și familiei sale cari s'au numit și se numesc și de prezent Turcan.

Mai departe dl dep. Wassilko susține (ceștește): „Astăzi aveți în Bucovina o populațiune ortodoxă de 300.000 Ruteni și 200.000 Români”. Dlor! Aceasta este lucru foarte simplu. De oare-ce Bucovina până nu de mult a fost o țeară preponderant românească, ea „și-a conservat caracterul și cele 300.000 de Ruteni sînt scoși dintr-o descripțiune a popoarelor mie necunoscută. Eu însă, dlor, vă mai pot servi cu o autoritate pe acest teren, cu autoritatea statisticului Czörnig, care în anul 1846 a fixat numărul Românilor cu 180.417, ear' cel al Rutenilor cu 140.627. (Dep. Wassilko: Date false! Ceea-ce am spus se bazează pe numărotarea oficială a poporului. Conform acestor principii să fim noi guvernării în Bucovina? Aceasta nu vom mai suferi-o nici-când. Cu astfel de date voiți să cărmuiți țeara?)

Președintele: Rog liniște; acum are numai dl bar. Hurmuzachi cuvântul.

Dep. bar. Hurmuzachi: Mai încolo dep. Wassilko zice (ceștește): „La noi, dlor, există ceva unic în felul seu, în camera noastră provincială merg Rutenii, Polonii, Germanii și Evreii aliați; și care este cauza? Din simpla cauză că...” (Dep. Wassilko! Aceasta este adevărat!) Rog a nu mă întrerupe. „Din simpla cauză pentru-că duc teamă de romanisarea țerei și pentru-că au toții au trebuit să se alieze ca să împedeca romanisarea”. Acest fact este adevărat, că în camera provincială a Bucovinei d-nii Ruteni, Poloni, Cermani și Evreii s'au aliat în contra partidului român. Din care cauză? Pentru-că la noi în țeară agitatorii cari sînt pronunțați dușmani ai Românilor, sub actualul guvern fac cea mai bună carieră, pe când funcționarii obiectivi avansează foarte greu. (Dep. Wassilko: Numiți vre-unul!) Dle Wassilko, eu, când îi urma discursul, nu te-am întrerupt, rog deci a nu mă întrerupe nici pe mine. (Dep. Wassilko: Dacă d-ta comunică lucruri neadeverate trebuie să te întrerup.) Aceasta este notorie. De aceea și aceasta este un fact incontestabil: toate fragmentele de popoare disperse cari rîvnesc la grația guvernului, deși au interese heterogene, se aliază cu dușmanii Românilor.

DI Wassilko vorbind despre societate pentru cultura țerei mai spune (cetește): »Ce servicii credeți că a oferit această societate țerei? Eu nu sunt apărătorul societății pentru cultura țerei, dar din experiențele mele făcute de mulți ani încoace și pentru că cunosc referințele în țeară am convingerea, că această societate și-a împlinit datoria pe cât este posibil într-o țeară mică și materialmente decăzută. Această activitate a fost recunoscută de toți ministrii de agricultură, cari cred, că începând de la ministru Clumecki, când era ministru de agricultură, au vizitat țeara și s-au convins despre activitatea acestei societăți. Această societate cât a putut și-a împlinit datoria, cum va confirma și majoritatea din țeară. (Dep. Wassilko: Noi reprezentăm majoritatea! Pentru că majoritatea membrilor acestei societăți se compune din agricultori). DI Wassilko a zis că se înțelege de sine că această societate nu este pentru poporațiune. Rectific această, ca neadeverat, pentru că aceasta este o societate în care sunt reprezentanți cei mai marcanți agricultori din țeară. (Dep. Wassilko: Da, vre-o câțiva proprietari mari. Nici un țăran nu se admite, astfel este societatea). Că în societate se află proprietari mari și anume și Români ca membrii, se înțelege de sine, că însă alte persoane nu ar fi fost primite, nu-mi este cunoscut. Relativ la adunarea generală nu pot nimic comunica, pentru că nimic nu-mi este cunoscut despre aceasta.

DI Wassilko susține mai departe: »Astfel gospodărește această societate pentru cultura țerei, în fruntea căreia stă o persoană cunoscută ca coruptă în Bucovina, al cărei nume nu voesc să-l numesc aici, pe care însă îl vicespiciu de sigur o cunoaște bine, și care și acum, după-cum se putea ceti prin ziare, este amestecat în o asemenea afacere, istoria dela direcțiunea de propinațiuni din Bucovina». E ceva penibil pentru mine, trebuie însă această afirmațiune să o declar de absolut neadeverat. (Dep. Wassilko: Ce zici d-ta, de Stephanowitz, la aceasta?) Rog a nu mă întrerupe. Această persoană cunoscută de coruptă este cons. guv. c. r. pensionat Eugen bar. Střicea, un frate al fostului deputat. (Dep. Wassilko: Care este un bărbat foarte onest. Aceasta este adevărat). Rog a nu mă întrerupe. Acest bărbat este de mult timp membru al camerei provinciale. (Dep. Wassilko: A fost, el nu este mai mult; a fost scos afară). Aceasta nu este adevărat. (Dep. Wassilko: Da de partidul d-voastre, de partidul român a fost scos afară). Mă provoc la dl mareșal al țerei ca martor. El nu a mai fost ales. (Dep. Wassilko: D-voastră nu l-ați candidat mai mult. L-ați scos din partidul d-voastre afară).

Pe acest bărbat, care lung timp a fost membru al camerei provinciale și membru al camerei imperiale, astăzi încă este membru al consiliului căilor ferate de stat, pe un bărbat care în țeară — aceasta o pot susține cu deplină convingere și pentru că am deplină cunoștință a țerei și anume cunoștință mai exactă decât dl dep. Wassilko — se bucură de multă stimă, pe un bărbat care este un membru binevotat al marelui proprietăți din Bucovina, îl aduce dl Wassilko în legătură cu istoria propinațiunii și crede că acest domn, al cărui nume am numit, este încurcat în această istorie. Acum cu ocazia unei rectificări factice nu voesc să molestez înalta casă cu espunerea lungă și lată a acestui cas, cu toate că așa fi în drept a o face. Însă pentru a espune totul scurt, rectific, că cele espuse de dl Wassilko în afacerea propinațiunii, au fost rectificate prin un comunicat oficial al preș. țerei bar. Bourguignon în foaia

oficială a Cernăuțului și întreaga istorie este caracterisată într-acele (dep. Wassilko: Cetiți comunicatul!) — acesta nu-l am la mână — că în această afacere nu a avut loc nimic incorect. Aceasta este declarația președintelui c. r. al țerei, a președintelui direcțiunii de propinațiuni. (Dep. Wassilko: Aceasta nu este adevărat, asta nu a declarat președintele țerei, ci aceasta a declarat însuși membrul propinațiunii Eugen Střicea. Ilaritate). Față de acestea rectific, că nu dl bar. Střicea este președintele direcțiunii de propinațiuni, ci că la noi este un oficiu c. r. al cărui președinte este dl președinte al țerei. (Dep. Wolf: Scurt, treaba pută! — Dep. Wassilko: Da; încă cum pute! — Ilaritate). În această afacere nu pute de fel.

DI Wassilko mai susține: »Noi avem 200.000 Români; acestia au două gimnasil. Eu rectific că acești 200.000 Români au numai două gimnasil inferioare, și anume unul în Suceava și clase paralele la gimnasil din Cernăuți.

Mai departe dl Wassilko zice: »Acești preoți români sunt activi în parohiile noastre. În cea mai mare parte ei nu cunosc limba noastră, ei nu sunt pentru poporul cu care trăiesc. (Dep. Wassilko: Sigur, căci de altfel nu ar iscăli proteste în contra poporațiunii rutene).

Președintele: Dar' rog, dle deputat, d-ta nu ai cuvântul.

Dep. bar. Hurmuzachi: Rectific factic, că preoții români, cari sunt activi în parohiile rutene, pentru că cunosc limba rutenească, își împlinesc deplin datoria lor ca preoți. Că într-o țeară românească (sgomot) majoritatea preoților aparține națiunii române, nu este nimic surprinzător. Mai departe se zice (cetește): »Cred, domnilor, a fi espus indetul în ce mod au voit chiar biserică în Bucovina să o romanizeze». Despre o romanizare a bisericii nu poate fi vorba într-o țeară, care a fost românească! DI Wassilko mai zice: »că organul de partid al politicianilor români conservativi, a marilor proprietari, apare în aceste colori, și a arătat un ziar. (Dep. Wassilko: Da, aici îl am). Rog să-mi-l dai. (Dep. Wassilko: D-voastră puteți să-mi lăsați încă odată, dar' trebuie să-mi-l întoarceți. — Ilaritate). Sigur. Nici-când nu am furat ceva! DI deputat Wassilko așadar a declarat, că organul de partid al politicianilor conservativi români, al marilor proprietari, apare cu următoarele colori, (arată ziarul), cari colori din partea guvernului au fost declarate în ședința camerei provinciale de colori ale regatului României și nu de colori ale națiunii române.

Dlor, deelar sincer că nu este gustul meu dacă un ziar este ornat în acest fel, dar' aceste sunt colorile naționale române, cari derivă din anul 1848. Tot aceste colori le aflați și în stema Bucovinei, în care asemenea se află colorile roșu, aur și albastru. (Dep. Wassilko: Numai roșu și albastru!) Aceste colori le aflăm și la alte ocazii, ele au fost admise fără scrupule, tot aceste colori le are și astăzi societatea academică »Junimea» din Cernăuți, căreia fără scrupule guvernul țerei i-a permis purtarea acestor colori. Aceste colori nu i-au fost nimăru spin în ochi, până-când de această chestie nu s'au acțat alte elemente, cari în urma sumfărei fără margini din țeară au adus întreaga afacere în vara din urmă aproape până la catastrofa cum a spus-o dl Wassilko. Eu pot numai regreta că dl Wassilko a înșirat și un astfel de argument. Eu rectific factic, că aceste colori nu sunt colorile unui stat străin, ci că ele sunt colorile naționale ale Românilor și tre-

bue ear' se regret că dl Wassilko s'a lăsat sedus a arunca o astfel de denunțaciune asupra națiunii conlocuitoare din țeară. (Dep. Wassilko: Nu națiunea, conducătorii sei!) Cu aceste încheiu.

Din Bihor.

Răspuns lui „Recensor“.

Sântem rugați să publicăm următorul răspuns la scrisorile din Bihor ale dlui „Recensor“, apărute în numerii 46 și 47 ai ziarului nostru:

Oradea-mare, 17 Martie n.

Onorată Redacțiune!

În numărul 33 al »Tribunei Poporului» »Cunctator» a publicat o scrisoare din Bihor în care scoate la iveală, că dela 1870 încoace Românii din Oradea-mare și Bihor n'au dat semne de viață socială și politică națională, ci a trebuit să vină trei tineri cu numele Pap Coriolan, Aurel Lazar și Andreiu Horvath, cari apucându-se de lucru au înființat și »Bihoreana», institutul de credit și economii.

La această denunțare în public, s'a făcut un Răsunet din Bihor și a apărut în numărul 44 al »Gazetei Transilvaniei» sub numele de »Censor».

Nu înțelegem pentru-ce, dar' rău a trebuit să-l usture pe un domn cu numele »Recensor», căci se pune și în numerii 46 și 47 ai jurnalului d-voastre, în care el n'a fost atins, se leagă de »trei bătrâni» din Oradea-mare, ca boala de om sănătos, se demite la grobianități și vătămări de onoare, provocând pe »Censor» să răspundă ce a făcut acești bătrâni în două decenii, — ce-i mai mult, îl conjură pe sfânta dreptate: ce să facă și să nu facă.

La rindul nostru rugăm onorata redacțiune, ca să binevoiască a da loc în jurnalul sau următoarelor: Subscrisul n'are timp, nici voe să se facă pedagogului »Recensor», învâșându-l istoria a unui jumătate de secol referitoare la dezvoltarea vieții naționale și sociale a Românilor bihoreni, ci-l îndrumăm să o învețe, căci fie-ce om cult are datorința să cunoască și trecutul și să nu creadă, că lumea își datează progresul și înaintarea sa numai de când a început a se ivi mustețele lui.

Deodată rugăm pe stimaiții noștri frați tineri, amintii de »Recensorul» și pentru cari militează cu atâta căldură să declare, că oare să identifice cu »Recensorul» și că cu știrea și învoirea d-lor se seamănă germenul zizaniei între Români bihoreni, voind a-i despărți în partide de tineri și bătrâni? Căci noi până aci așa am știut, și știm, că de când d-lor au apărut pe terenul vieții sociale și politice, am fost toți conconzi și ce s'a făcut pe acest teren, s'a făcut împreună.

„Censor“.

ASTRA.

Concurs literar.

Ad. nr. 146—1900. Se publică concurs pentru un premiu de 500 coroane, care se va decerne celei mai bune lucrări asupra vre-unui subiect din istoria instituțiilor culturale ale Românilor din Ungaria și Transilvania, și anume

asupra instituțiilor de învățământ ori asupra societăților sau altor întreprinderi și așezăminte culturale române din patrie.

La concurs se vor admite numai lucrări în estensiune de cel puțin 10 coale tipar 8° mare, cari vor cuprinde o espunere critică a dezvoltării instituțiilor de cari se ocupă și vor arăta rezultatele realizate, precum și condițiunile și pedecile activității acelor instituțiuni.

Censurarea lucrărilor, ce vor intra la concurs, se va face prin o comisiune compusă din 5 membri aleși de comitetul central după ascultarea raportului comisiunei.

Manuscrisurile trebuie provăzute cu o devisă și un plic, care să cuprindă numele și adresa autorului; se vor scrie în caiete de format 4° mare pe o singură față a foilor și se vor trimite la adresa președintelui »Asociațiunei» (Sibiu, strada Morei nr. 8) cel mult până 30 Iunie 1901 st. n.

Lucrarea premiată se va tipări pe espesele »Asociațiunei» în cel puțin 1000 espemlare, din cari jumătate trec în proprietatea autorului.

Din ședința comitetului central al »Asociațiunei» ținută în Sibiu, la 8 Martie 1900.

Dr. Il. Pușcariu,
vicepreședinte.

Dr. Beu,
secretar II.

Cronica zilei.

Sibiu, 20 Martie n. 1900.

Memento. 20 Martie: Concertul Kozalski (al doilea) în Sibiu (teatrul orașenesc).

21 Martie: Adunarea generală a Reuniunii femeilor române din Brașov.

22 Martie: »Olteana», adunare generală în Vistea-inferioară. — »Hategana», adunare generală în Hateg. — »Brădetul», adun. gen. în Orlat. — Alegerea deputaților din cler la sinodul eparchiei Caransebeșului. — Sinodul presbiteratului gr-or. al Orăștiei. — »Cassa de păstrare (reuniune) în Seliște», adunare generală în Bistrița.

25 Martie: Alegerile sinodale mirenești în diecesa Arad, teritoriu cons. Oradea-mare. — Aleg. sinod. mir. în eparchia Caransebeș. — »Nera», adun. gen. în Bozovici.

„Elena Doamna“ lăudat de un Francez. Emile Buloz, delegatul ministrului instrucțiunii publice din Francia spre a inspecta diferitele instituțiuni culturale din Orient, a cerut să viziteze asilul »Elena Doamna» dela Cotroceni. În registrul de inspecțiuni al acestei instituțiuni, Buloz a scris următoarele: »Nici-odată n'am simțit o mai vie păreră de rău, că nu cunosc frumoasa limbă românească, decât astăzi, când aș fi dorit să scriu spre a fi înțeleasă de toți admirațiunea mea pentru mărețul asil ce am vizitat, și buna impresiune ce mi-a lăsat îndemânateca direcțiune a acestei instituțiuni, deșteptăciunea semeată a elevelor. Voin păstra despre această vizită o amintire neștearsă». — DI E. Buloz a admirat cu deosebire lucrările de broderie ale elevelor asilului.

Ultimul Hentzi. Joi (15 Martie) a răposat în Linz vicecolonelul în rezervă Iosif cav. Hentzi von Arthurn, în etate de 78 ani, un nepot al vesticului general Hentzi, căzut la apărarea cetății Buda în 1848 contra rebelilor. Răposatul a fost ultimul descendent din familia Hentzi.

Românii bucovineni și »Foaia Poporului». »Deșteptarea» din Cernăuți scrie în numărul seu mai nou următoarele:

»Foaia Poporului» din Sibiu, cunoscută cabinetelor noastre de cetire, a început a scrie multe despre noi Români bucovineni. În numărul seu al optulea din anul acesta, »Foaia Poporului» tipărește portretul iubitului nostru deputat Dr. George Popovici și făgăduiește că va aduce rind pe rind și portretele altor fruntași Români din Bucovina. Ne bucurăm că frații noștri Ardeleni nu uită de noi, precum nici noi nu putem uita de ei; ei au de suferit multe din partea sâlbaticilor Unguri, ear' noi poate și mai multe din partea altor litve mult mai primejdioase. Ungurul își trage cu băta fășii, ear' rău-voritorii noștri te sapă mai mult pe furie, așa că numai ce te trezești în rîpa pieirei.

Moarte năprasnică. Servitorul Gyöngyös László de pe moșia baronului Nicolici din Răden, căzând din un car încărcat cu fân și-a frânt cerbicea și a murit instantaneu.

Voinicia honvedului. Alaltă-seară pe la 10 ore sergentul de honvezi Fenyő Lajos, în stare turmentată a atacat pe mai mulți cetățeni pacinici și i-a rănit cu sabia. Primul debut și-l-a început voinicosul sergent în strada dinjos de poliție, unde s'a năpustit cu sabia asupra lui Ioan Petter, care numai în urma paltonului seu gros a scăpat de răni mai grave. De acolo sergentul urcând în cetate a tăiat în strada Bruckenthal pe învătătorul pensionat Iosif Grazel și pe soția acestuia, doi moșnegi neputincioși (bărbatul de 78 ani și femeia de 68), tăind învătătorului urechea, ear' femeiei făcându-i o grea rană la frunte. Ambii sînd acum în spital. În strada Morei a atacat pe Victor Zay, care fu-gind spre Berggase a chemat în ajutor pe trei Români măiereni. Întâlnindu-se cu ei sergentul, a voit să-i insulte earăși, dar' fiind luat de scurt a îmbiat pace. Pacea a durat însă numai până au ajuns în colțul promenadei, unde Fenyő trăgând fără de veste sabia, a aplicat o puternică lovitură peste cap măieranului Barbu, care însă a fost slăbită de clăbețul de oale ce-l avea pe cap Românul. Desarmat de Barbu și de ceilalți, sergentul Fenyő a fost dat în grija patrului militar.

Mecenatul țeranilor. Când urgia șovinismului șuchiat acum sînt doi ani trecuți storsese dela autoritățile competente eliminarea lui Bolcaș dela toate institutele de instrucție mai înaltă din Ungaria, s'a aflat un mare Român de sentimente și de fapte, care i-a pus la dispoziție mijloacele necesare spre a-și continua studiile în străinătate. Acest Român fusese Sava Șomănescu din România.

Când 50 familii de țărani din Poiana (județul Puma în România), copleșiți de necazuri și neajunsuri se hotărâseră zilele trecute să emigreze în Bulgaria, s'a aflat un Român de sentimente și de fapte, care să le ofere în mod absolut gratuit câte 4 pogoane de pământ pentru fiecare familie (200 pogoane) pe moșia sa Peșteana și locuri de casă și lemnele trebuincioase pentru construirea caselor. Acest Român e senatorul Sava Șomănescu.

Ecce homo!

FOIȚA „TRIBUNEI“.

FLUTURASUL.

— Roman spaniol —

de

Narciso Oller.

(Urmare).

Nu peste mult a venit la ele și doica, atrasă de dragostea ce o trezise în ea sormanul băiețel. Buna femeie prevăzuse în ce situație tristă va ajunge familia aceasta și nu o răbda înima să lase, ca băiețelul să rabde foame. Ajută la îngrijirea bolnavei și s'a îmbiat să lăpteze băiatul, fie și grauit chiar. Era gata să facă orice, și numai atâta cerea, ca pe câteva zile să poată duce băiatul la Castellfort, pentru-că dna Mercedes se nu fie așa subit isbită de știrea pierderii băiatului ei. Miguel o rugase foarte mult să procedă astfel.

Dispoziția sufletească a Tonetei intrase într-o fază neașteptată; forța voinței fi slăbise așa de mult, că nu mai rezista la nimic. Când a privit la băiat, privirile-i tradau indiferențism apatic, și cu voce afabilă a răspuns următoarele:

— Poți să-l duci, dar' numai sub condiția, că în fiecare zi să-mi-l aduci, ca să-l văd. Sormană doamna Mercedes, — a adăugat apoi, în timp ce cu obicnuita lipsă de putere a bolnavilor s'a întors pe altă parte.

În miez de noapte s'a trezit și a cerut să-și vadă băiatul.

— Dar' nu știu doar, că l'ai dat în grija doicei? — i-a răspuns Madrona, care cu nici un preț nu voise a renunța la intenția de a priveghia toată noaptea la patul bolnavei.

— Ah! așa e! Atâtea de toate am visat, cât eram de credință, că a trecut deja mult timp de atunci. Aprinde lumina, căci am dormit destul, și fluturu asta îmi face așa de multă supărare!...

Madrona i-a făcut pe voe și bolnava începuse să-i vorbească despre câte toate. Dacă va veni mâine medicul, de sigur va constata îmbunătățire, căci un bolnav nu poate visa despre lucruri așa plăcute, ca despre cari visă dînsa mai adinea-ori. Fiecare clipă a vieții sale renăscuse de nou plină de strălucire, de viață și adevăr, ca-și-cum de nou le-ar fi trăit pe toate... Oh! ce bine mai era atunci!

Când mă cuget, că băiatul n'a trecut încă peste ele, sînt foarte mulțumită. Și epoca aceasta durează cu mult mai mult timp, de cum crede omul!... Căci până e cineva de șapte-sprezece, ori optsprezece ani, toate îi sînt numai bucurie, chiar de ar trebui să se vîrșească muncă de ziler. Îmi aduc aminte, că tustrele ziceam că coasem haine la păpuși, când ne dăduseși primădată de cusut Sîiei, Angeliței și mie. Și când mă timiseși la fabrică, pe stradă mă întâlneam totdeauna cu o prietenă a mea, cu care mă jucam de-a fugite, care poate alerga mai iute, apoi ne opriam și priviam galantarele... până când odată un băiat trecînd pe lângă noi ne-a înhățat maramele și ni-le-a tras până pe ochi, apoi a fugit și din depărtare rîdea de noi. Eu nu mă puteam nici-decum stăpîni să nu privesc une-

ori ore întregi păpușile de prin galantare. Îmi aduc aminte de una, care era mare cât un copil de trei ani, avea pălărie, rochie, fotă, de toate... Ce mult mă bucuram și mă teamam de păpuși de acestea!...

A vorbit încă mult așa, ca cutare fetișcană mică, ear' Madrona o asculta cu sinceră atențiune. Această ferbinte poftă de conversare, aceste vesele amintiri numai simptomele sănătății re-n-torșe puteau să fie.

A doua zi scena se schimbase mult. Toneta s'a trezit foarte rău dispusă. Căci-cum chiar și vocea i-s'ar fi schimbat. Deja des de dimineață începuse a se plînge, că o lasă în întunec, și când Madrona, ca să-i facă pe voe a deschis obloanele, se plîngea contra cerului înourat, posomorit. Dacă Madrona se ducea de lângă ea să odihnească, Toneta nu voia să iee medicinale dela nime altul, decât dela Sîia.

— Dar' nu vîzuși doar că s'a dus la piață? Ia-le deci; dacă vine te va servi ea, — a răspuns Angelita întristată, vîzînd că Toneta căt de injus o respinge. — Vezi, când va veni medicul, pe noi ne va înfrunta, căci ni-a deman-dat să-ți dăm din medicinale astea tot la trei cîsurî; tu însăși îți strici. Ia-le deci, dragă amică.

În loc de răspuns strîngea din dinți ca un copil îndărătnic și cerea să închidă earăși obloanele.

— Decît să vîd o zi așa de trîită, mai bucuross vreau să nu vîd nimic.

Când a sosit Sîia dela piață, Angelita s'a grăbit să-i istorisească îndărătnicia Tonetei.

— N'am cutezat trezi pe mama, căci de atîta timp nu s'a ordihnit sîr-

mana!... Dar' ce va fi oare, dacă va pretinde, că toată ziua se stăi lângă ea și nu vei pute merge la lucru?

— Vom vedea noi. Sănătatea Tonetei e mai presus de toate. Vei merge în locul meu tu, ear' aici acasă voi isprăvi eu lucrurile în locul tău.

Sîia a intrat cu medicinale și Toneta nu numai le-a primit dela ea cu bucurie, ci schimbându-și chiar și espresia feței și vocea, a început să converseze cu amica ei.

— Încuie ușa, să nu poată intra nimenea. Voesc să-ți vorbesc despre Luis. Sormanul băiat, nimenea nu-l compătimentește așa ca mine, și la adecă mie mi-a causat cele mai mari suferințe... Păzească Dumnezeu, s'o mărturisesc aceasta altcuiva; ție însă, căreia din prima zi îți vorbisem despre relațiile noastre, pot să-ți spun, așa e?... Sînt sigură, că de ar fi știut ce mi-s'a întemplat, ar fi deja aici și plin de pocăință ar sta lângă băiețelul seu. Ori nu am drept? Inima lui nu e rea, nu; aceasta poți să-mi-o crezi... dar' n'a venit să mă revadă, nu știe ce suferințe mi-a causat... Vai! de-ar fi fost în noi atîta curaj, să fi mers la Ripoll!... Dar' asta așa e! Bărbații sînt ca copiii; nebunesc după noi și nu-și dau pace până-ce nu ne pustiesc, întocmai cum fac copiii cu jucăriile lor.

Și și mai departe a vorbit astfel, ca-și-cum ar fi dat deosebită importanță faptului, să justifice pe călbul ei în fața uneii sale confidente.

Tac mulcom, simulez în fața oamenilor, pentru-că nu voesc să mai aud odată cuvîntul acela ofensător, cu care odată sora ta l-a numit!...

— Dar' dragă! doar' ea de aceea i-a zis așa, fiindcă te iubește foarte mult...

— Dar' tu nu mă iubești doar'?... Și de ce nu-l însuși tu?

Sîia nu știa ce să răspundă la această argumentare.

Și Toneta apăsă și mai departe pe Luis. Dînsa pricepe și vede bine, că Luis a desonorat-o, că a comis un mare păcat! dar' cine a suferit pentru aceasta mai mult decât dînsa? Și nu l'a iertat ea oare? Nu a spus oare tuturor, că Luis fără reavoință a făcut ce a făcut? Apoi de ce dară nu l'au iertat aceia, pe cari mai puțin îi importă afacerea, cum l'a iertat dînsa? Chiar și ca pe tatăl micului Ramon ar trebui să-l respecteze...

Când medicul a constatat anumite umflături la picioarele bolnavei, a dispus să fie încălzite tare cu comprese și a observat fetelor să nu-și facă griji pentru dispoziția rea a bolnavei, căci aceea provine din timpul noros.

— Nu mi-a permis încă să mă scol?

— A zis, că azi încă nu. Dar' nu peste mult vei pute să te scoli.

— Da, pe lumea ceealaltă, — a exclamat ea podidind-o lacrimile.

Când a intrat la ea doica cu copilul, Toneta l'a luat la sine și l'a acoperit de sărutări, apoi l'a culcat lângă sine, ca să-l poată vedea neconținți, și a rugat pe doica să meargă puțin pe afară să se amuzeze. Buna femeie o ascultă, căci Sîia pe acunsă îi făcuse semn.

(Va urma).

Pentru oameni tineri există numeroase mijloace din străinătate, franceze, engleze și germane, în contra durerilor și scursurilor de teve.

În toate casurile, în cari medicii prescriu oleu de santal, mai consult și mai bine este a se întrebuința

Santal-Egger,

preparat din cel mai bun oleu de santal din India, prescriis pacienților din partea medicilor.

Prețul unui flacon 3 coroane,

la trimiterea înainte a prețului franco 3 cor. 40 fil,

2 flacoane 6 cor. [263] 31—40

3 flacoane 9 coroane.

Farmacia la „Palatinul țerei“

în Budapesta, VI, Váci-körút 17.

Legea veterinară

atât de mult folosită de tuturor economilor și tuturor primăriilor comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce li-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De
Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăduță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—

„Dan“, roman, editura librăriei M. Gräve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 3 50

„Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 ori. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 64 bani cor. 1.28

„Din goana vieții“, ediția III. (1895) cor. 3.50

„Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 ori, edit. C. Müller 96 b.

„Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.

„Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare“, nuvele, editura Milogescu 1896 cor. 2.—

Comenzile să se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole citite un preot tiner“ de Aloisiu Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețuri reduse de 3 C. — b.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximele eterne folositoare tuturor spre meditare și precizări spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. 1 C. 60 b.
3. „Duh muscătoresc“, narațiune de Bolander (45 pag.) — C. 20 b.
4. „Tragedia Calvarului“, de l'abbé Henry Bolo, (290 pag.) Sibiu 1899 fl. 1.—
— se recomandă mai ales prețurilor.

Despărțământul de postavuri
al firmei

Kastner & Öhler în Graz

dispune de

cel mai bogat asortiment

de

postavuri stiriane veritabile.

Fabricate din lână curată pe garanță, recunoscute ca cele mai bune. [86] 5—26

Stofe de modă, stofe negre și vinete pentru haine de bărbați.

Mustre franco.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și lăncu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a. Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto), în România 3 lei

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elocințioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, serie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intrădever se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită“

Comandă se pot face la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut:

„Căldarul Poporului“

pe anul 1900.

Prețul 40 bani + 10 bani porto.

„Tipografia“, societate pe acțiuni Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE

DE

AFIN DE LA TUSCIA.

Prețul 2 cor. plus 10 fil. porto.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, n mărime de 24×32 cm. se trimite francat pentru 50 bani.

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de novele și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Cu prețul jumătate!

Almanachul

Învățătorului

Român

pe anul 1899/900,

de Iosif Velcean,

elegant compactat și cu bogat material școlastic

se vinde, într'un număr de exemplare cu jumătate prețul, adică

— numai cu 1 coroană —

învățătorilor români cari îl vor cere cu provocare la acest avis, trimițând prețul și 10 bani porto postal.

Indispensabil pentru învățători!

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadon

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fetițe.

În legătură de pînsă colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 1 cor. = 1.50 lei.